

Porabje

TEDNIK SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 18. maja 2023 - Leto XXXIII, št. 20

stran 2

SOBOŠKI ŽUPAN NA PRVEM URADNEM OBISKU V PORABJU

PISALI SMO PRED 30. LETJI
stran 5

TAŠO NEGA, KA NEGA DELA
stran 8

DVEJ VÖRI V VARAŠI S FARBASTOV KULTUROV
stran 10

SOBOŠKI ŽUPAN NA PRVEM URADNEM OBISKU V PORABJU

Na povabilo slovenske generalne konzulke Metke Lajšček je bil na prvem uradnem obisku v Porabju župan mestne občine Murske Sobota Damjan Anželj, ki je bil na ta položaj izvoljen lani decembra na lokalnih volitvah v Sloveniji. Na mestu župana je nasledil Aleksandra Jevška.

Slovenska generalna konzulka Metka Lajšček je gostila župana Murske Sobote Damjana Anželja.

Poleg obiska generalnega konzulata v Monoštru je župan Anželj skupaj z generalno konzulko in vodjo svojega kabineta Vido Lukač obiskal Slovenski kulturni in informativni center Lipa, kjer domujejo Zveza Slovencev na Madžarskem, Razvojna agencija Slovenska krajina ter uredništvi časopisa Porabje in slovenskega Radia Monošter, Slovensko vzorčno kmetijo na Gornjem Seniku, sedež Državne slovenske samouprave ter Porabsko domačijo in Mali Triglav v Andovcih.

Med ogledom središča Gornjega Senika, kjer med drugim stojita Dvojezična osnovna šola in vrtec Jožefa Košiča ter Kūharjeva spominška hiša, je župan srečal otroke tamkajšnjega dvojezičnega vrtca in njihove vzgojiteljice, ki so se z veseljem pridružili za skupinsko fotografijo za spomin.

Anželj se je srečal s predsednikoma obeh krovnih organizacij, Andreo Kovács (Zveza Slovencev na Madžarskem) in Karlom Holcem (Državna slovenska samouprava). Predstavila sta mu delovanje in prizadevanja skupnosti pri ohranjanju maternega jezika, kulture, dediščine in narodne pripadnosti. Izpostavili so delovanje dvojezičnih šol in vrtcev, kulturnih skupin in društev, tudi vlogo cerkve in slovenskih duhovnikov pri ohranjanju slovenstva v Porabju.

Govorili so tudi o prizadevanjih za podporo

mladim in razvoju Porabja. V ta namen s finančno pomočjo obeh držav že potekata dva razvojna programa. Med prednostnimi nalogami je okrepitev sodelovanja na področju turizma in vzpostavitev skupne čezmejnje turistične regije Porabje in Prekmurje. Kot so ugotavljali, so priložnosti za sodelovanje tudi v okviru novega evropskega čezmejnega programa Interreg.

V kulturnem in informativnem centru je soboški župan obiskal uredništvi časopisa Porabje in slovenskega Radia Monošter ter pohvalil oba medija, ki tedensko oziroma dnevno obveščata porabske Slovence v maternem jeziku in na ta način krepita zavest o narodni pripadnosti. Soboška občina prejema časopis Porabje in župan ga z zanimanjem prelista. Kot je povedal, se bo potrudil, da bo Porabje v prihodnje bolje spoznal in čim večkrat izkoristil priložnost za obisk. »Uradno sem danes prvič v Porabju, februarja pa sem že bil tu, ko sem se udeležil borovega gostüvanja v Števanovcih. Pokrajina in narava sta zelo lepi, tukaj živeči ljudje pa so res dobri in prijetni.

Župan je obiskal tudi uredništvo časopisa Porabje, ki ga redno spremlja.

Tudi po današnjem obisku vidim, da se moramo povezovati, saj imamo veliko skupnih točk in priložnosti za sodelovanje,« je dejal. Na poti domov si je Anželj ogledal še Porabsko domačijo in Mali Triglav, porabskim gostiteljem pa se je zahvalil za prijeten in prijateljski sprejem. Kot je še povedal, želi nadaljevati in vsestransko razvijati sodelovanje med Mursko Soboto in Porabjem, zato se veseli skupnih programov in projektov.

*Brigitta Soós,
sodelavka slovenskega
generalnega konzulata v Monoštru*

Pod Srebrnim brejgom ...

... policajge, padarge, medicinske sestre, školniki pa birauvi zvečkoga glavašom mer njajo, zagnauk od nikšnoga štrajka ne brodijo. Za pavre pa penzioniste toga ne moremo prajti. Protesti, demonstracije, krič pa lagve rejči od nji na vüje premiera pa njegvi ministrov letijo. Na dugo pa šurko bi mogli od toga dojdavati, ka škejo, ka vse po njivoj voli nede. Kakoli obrnemo, veliko botrino v opoziciji majo, steri iz njivi nevol svoj politični kapital kovejo. Tak je vsigdar bilau pa bau. Kak naš poznani kantavtor Adi Smolar vej v svoji nautaj povedati: Eni vsigdar više, drugi spodkar kopajo.

Svojo grabo »labdatiraši« ali bole poznano povejdano, nogometashi so si skopali. Največkšiva v tom športi Olimpija iz Ljubljane pa Maribor

iz Maribora sta se za pokal

Slovenije vdarila. Depa, rejsan sta se nej ranč pajdaški vdarila. Dugo so labdo brsali, nika nej kazalo, steri pokal visko gorzdigne. Možakar s fujčko v lampaj je na konci naredo, ka bi aj nej naredo. Že je dosta vode taodišo, eške itak se od toga guči. Je dobro naredo, ka v slejgnjoj sekundi je na 11 mejterov pokazo, ali je tau vcejlak naaupek bilau? Več kak 5 minutov je brodo, dun je Olimpiji dau, ka penal strejla. Pa je tisti labdo v gol brsno, naura nauč se je začnola, za njau se eške zdaj na velke kadi.

Po Pohorji aj bi 56 takšni elektrarn na vöter gorpostavili. Vsikša bi 200 mejterov visko v nebo segala. Cejli kraug, ka ga ena takša elisa naredi, za dva nogometniva terena šurki gé. Kak vsigdar pa do od toga slegnjo rejč tisti meli, ka skrb za svejt kaulak nas majo. Tisti pravi ekologi, najbole pa tisti, steri sami sebe za takše majo.

Kelko lagvi rejči je vö iz nogometashov pa trenerov prišlo, bole bi si vüje dojdžrali, steri so tam bili pa tau po teveni so gledali. Sto leko takše lidi kak športnike sploy eške poštüje? Ja, zavolo vsega toga so si globko grabo poštenja skopali. Dugo, dugo do vö iz nje plejzdili, ka poštenje nazaj dobijo. Istina, ka možakar s fujčko med čobami svoje delo nej dobro obrejdo, depa, šport je tisti, v steron mladi svoje idole gledajo. V tom so nika lejppoga pa dobroga nej mogli videti pa se navčiti.

Do se pa pomalek, tak vögleda, na Pohorji začnole vetrnice obračati. Z njimi bi se eške kak potrebna elektrika delala. Vejmo, Pohorje nebesko lejpo vögleda. Leko, ka lidge prauti takšnomi deli gorpostavleni, istino majo. Depa, eletriko trbej. Kak tadale brodititi?

Naš Srebrni brejg si kaj takšnoga na sebi ne dopisti gorpostavlati. Kelko je poznano, de se na velke trausiti začno, samo aj njemi mer njajo. Un bole rad ma, ka po njem kresnice (szentjánosbogár) lejčejo. Njemi druge svekline zvün mejseca nej trbej.

Miki Roš

Sandi Horvat o potovanji po Merki

Merko mamó mi tü

Sandija Horvata, novinara, steri na RTV Slovenija pomaga delati romsko radijsko in televizijsko oddajo, smo v naši novinaj že notpokazali, vej pa je on o svojom zanimivom žitki napiso že več knjig. Zdaj nam je pripovejdo, kak je bilau v Merki, kama je tau sprtoletje šau za tri kedne na povabilo merkanarskoga veleposlaništva v Sloveniji, in tau v sklopi njihovoga programa IVLP (International Visitor Leadership Program) na temo Advancing Minority Rights, z namenom, ka spozna manjšine, stere živejo tam. Vküper ške z devetimi drügimi Evropejci je obisko pet varašov: Washington, Detroit, Kalamazoo, New Orleans in Reno. Vsakši den so meli tri do štiri djileše pa srečanja s predstavniki raznih vladnih ustanov, neprofitnih organizacij in posameznikov iz različnih manjšin.

»Prva naj povem, ka je Merka nej tam, liki mamó Merko mi tü, steri živemo v Evropi. Tau smo mi vsi, steri smo bili tam, že drügi keden našoga potovanja pravli. Merkanarske senje so gnesden nej več žive,« pravi Sandi Horvat, steri je s fligarom prva poletó do glavnoga merkanarskoga varaša. V Washingtoni so se s svojimi nauvim pajdaši stavili pri »beloj hiši«, v sterom žive merkanarski predsednik Biden, poglednoli pa so si tüdi drüge znamenitosti glavnoga varaša. »Štirge dnevi so bili v glavnóm usmerjeni v spoznavanje političnoga, spoj federalnoga sistema. Tak smo zvedli, ka je federalna oblast (hatalom) tista, stera dejansko odlauča o zadevaj, stere se

tičejo vsej zveznih rosagov. Ovak pa morem ške prajti, ka smo si poglednoli tüdi najvejši muzej zgodovine Afroameričanov in spoznali njihovo najbolje kmično zgodovino zasüžnjevanja. Ške ejkstra so me šokerale številke za vsakši šift, steri

Sandi v Washingtoni, pred »bejlou hišov«

je Afričane iz Afrike pripelo v ZDA, vej pa se je jih dosta več vkrcalo v Afriki kak jih je te živih prišlo v Merko.«

New Orleans je nej več tak živi, kak je biu ške pred leti.

Na univerzi za pravo (jogi egyetem) so meli zanimivo predavanje o tom, kelko lidi je po krivom v vauzi in ka majo v 27 zveznih rosagaj, tau je v več kak v polonje vsej, ške furt kazem, ka je leko na smrt osaudijo. Iz glavnoga varaša jih je paut odpelala v Michigan, gé so spoznali organizacijo Afroameričanov in njihove

pravice: »Tam sam zvedo, kak drago je šaulivanje dece. Tak nam je eden človek povedo, ka more kak samohranilec za svoje tri čerke, stere odijo v osnovno šaulo, na leto plačati 100 gezero dolarov. Šolski sistem v ZDA je ovakši kar pri nas. Baukše kak ma šaula oceno in bole kakovosten program več trbej doplačati za posamezni razred. Meli smo tüdi djileš z organizacijo LGNTQI+ skupnosti, stera nam je razložila pomen lóberanja in »fund raisinga«. Tak na leto ponücajo okauli 17 milijonov dolarov, ka se leko udeležijo parad ponos po ZDA in v drügij rosagaj.« Iz Detroita so te šli naprej v kraj Kalamazoo, gé so se raztatali na dvej skupini. Vsakša od nji je gorziskala eno držino: »Na večerdji nam je gostiteljica povedala, kakše nevole ma s

svojim zdravdjom. Zatau ka ma krepko migreno, pa čiglij ma osnovno zdravstveno zavarovanje, more na vsakših štirinajst dni za vrastva plačati 938 dolarov. Bole kak tau, se ji spleča küpiti marihuano, stera ji pomaga pri migreni. Pogučavali smo se tüdi z enim od predstavnikov organizacije Global Ties, stera med

drüгим dela z brezdomci, pomaga držinam z obrobja pri plačevanju zdravstvenih storitev in izobraževanja.« New Orleans, najvejši varaš v Louisiani, je leta 2005 fejest vničo orkan Katrina, tau pa se ške gnesden vidi, vej pa je dosta ramov ške

Sandi Horvat s svojimi nauvim pajdaši

nej obnovlenih, tisti, steri pa so, so zdignjeni, tako ka so napravljeni dva metra nad zemlau: »Po Katrini se je zgaušo ške kovid, tak ka je varaš nej tak živi kak je inda svejta biu. Edino francuška četrt, gé se nahaja tüdi znani Bourbon Street, znani po uličnih glasbenikih, je ške kelko telko živi.« Zadnja postaja na njihovi pauti je bila Nevada, z varašom Reno, steromi pravijo tüdi Mali Vegas. Tü so dosta zemle poküpili Talijani, steri zdaj na velko zidajo nauve casinoje in hotele: »V Nevadi maš tak puščavo kak viske bregove, zatau nas je v Renoji pričako snejg. Tü smo obiskali nekdešnji rezervat enoga indijanskoga plemena, gé ške stogijo šaula za mlajše, rami, poglednoli pa smo si tüdi razstavo indijanskoga gvanta in se pogučavali z eno starejših Indijank. Povedala je, ka so meli prisilno asimilacijo glede võre. Postavili so velki, skor olim-

pijski bazen, pa katoliško cerkev, gé so jih prekrstili v katolike.

Odpravili smo se ške na Lake Pyramid, naravni rezervat, eno redkih jezer in vodnih virov, stero je nej v privatni lasti. liki v lasti indijanskoga plemena. Sreča-

li smo se tüdi z njihovim poglavarom, steri je na oblasti že 32 let. Presenetili so me, ka majo dosta visko šaulivanih in uspešnih posameznikov. Gda sam se pogučavo z eno od predstavnic plemena, sam zvedo, ka majo, tak kak mi Romi, podobno zgodovino, od segregacije, medgeneracijske traume, pa tüdi običaji so fejest podobni našim.«

Sandi Horvat pravi, ka je na tom potovanji spozna »devet dobrih lidi, s sterimi smo se rejsan dobro razmeli. Sama paut pa ti odpre perspektivo, ka rejsan te ovak gledaš na žitek doma. Hvaležen sam za vse, ka mamó. Gda sam sam tö živo v srmastvi, je tau nej bilau takše srmastvo, kakšoga sam vido pri ništerni lidaj v Merki.«

Silva Eöry
Fotografije: osebni arhiv
Sandija Horvata

PREKMURJE

Nataša Pirc Musar v Prekmurju

Predsednica Slovenije Nataša Pirc Musar je bila na obiski v Prekmurju. V gradi pri Gradi na Goričkem se je prva srečala z župani 11 občin, stere so v Krajinskem parku Goričko. Pogučavali so se o več temaj, med drugim o kmetovanju na območju Natura 2000. Predsednica je pravla, ka po eni strani razmej pavre, steri nasprotujejo dodatnim omejitvam kmetovanja na območju Nature 2000, vej pa nauva evropska uredba zahteva zmanšanje nūca fitofarmaceutskih sredstev in drugih umetnih gnojil za 50 procentov. »Vseeno pa moremo zavolo podnebnih sprememb vsi vkūper broditu malo ovak, tūdi pavri.« je ške cujdala Nataša Pirc Musar, stera si je ške pred djilešom z župani ob 20-letnici Krajinskoga parka Goričko in Območja Natura 2000 Goričko v gradi poglednola stalno zbirko in se seznanila s kulturno dediščino šuršoga območja Goričkoga. Direktorica Javnega zavoda Krajinski park Goričko Stanka Dešnik pa ji je predstavila tūdi plane glede obnove največkšoga grada v Sloveniji.

Predsednica je po tistom obiskala ške občino Tišina, gé se je srečala z županom Francom Horvatom, romskim svetnikom Danijelom Kovačem in vodstvom Ustanove Dr. Šiftarjeva fundacija, stera je ob toj priliki pripravila prireditve ob 21. Dnevi spomina in tovarštva. Predsednica rosaga je kak častna gostja mela slavnostni guč, v sterom je izpostavila pomen méra, sožitja med narodi, mérnoga rešavanja sporov, spoštovanja človekovih pravic in človekovega dostojanstva (méltóság) pa vladavine prava za napredek družbe. »Bole kak mo odprejti za drūge, za obče človeške vrednote, za prihodnost, bole mo se znali soočati z izzivi prihodnosti.« je ške povedala Nataša Pirc Musar, stera je po prireditvi v Vrta spominov in tovarštva posadila drevau glog.

Silva Eöry

PAVERSKO DELO VARAŠKI SLOVENSKI PENZIONISTOV

Letošnjo vrejmen nam ne nagaia vej ga baug kak dobro, spoj pa za paversko delo nej. Pa itak, kak čas dé naprej, sprtolejšnjo delo tak mujs sprau-

več generacij, ka je gnes fejs važno. Leko bi pa bilau dosta več guščic, če bi se indar v sterij vesi tū najšli zatau mlajši penzionisti, gde rejsan dosta

je gnauk dola zopodo njivo z malo motorno motikov naš sponzor, študent na univerzi Mark Lang pa nam guščice nota namočo v žaganco, na

je ūšo včéjt v cerkveno šaulo v Varaši, nam gorazopodo od drūdijm zemlau, zatok so naši penzionisti že tū rano začnili z delom. Na tau furt pazimo, aj zemla gnako bau posenjena, ka etak nam vrane ne sklūkejo vō guščice. Letos sam za sajenje samo mlajše penzioniste zvala, drūdje mo vej na ležejšo delo prosila. Eva Lazar s Slovenske vesi, Eržika Szabó pa Marika Mesics z Židove, Pišta Kovač s svojo ženauv Ančikov iz Traušča pa zdaj prvo paut Marika Wachter iz Varaša so si delo raztalali med seov. Trbelo njim je lōjknje skopati, s konstji gnojauum graubati, gnoj zakopati, guščice dola sklasti, na konca pa v male tjūpe zakopati guščice. Na konci brazd gorapotegniti zemlau pa vse štjir dola zaprati. Kak dobro je bilau videti kreda djano njivo! Tej penzionisti so letos tak flajnsno delali, ka so se kumar dali nagončati, aj si malo gonite namažajo pa žejo pogasijo. Predsednica društva Marijana Fodor ji je v imeni društva pogostila z djōjžinov, dja bi ji pa rada s kafejom, depa dočas sam nazaj prišla, so že vsi ščuknili, ranč sam se njim nej mogla zavaliti. Tau je meni zatok bilau fejs špajnsno, ka smo si do tejamau na konci telko časa furt privauščili, ka smo se dobro vōnagončali, dosta smejali med tejm, ka smo kaj pogéli pa spiléj. Tau, ka sam dja letos nej mejla časa pri deli pomagati pa sam trno malo leko béjla z njimi, mi falilo, depa zdaj moram vse vkraj djasti, ka mi je prva mama. Zdjaj pa bar aj se ob tej priliki vsakšomi lepau zahvalim za flajnsno pa redno delo. Rada sam, ka se naši penzionisti furt z veselidjom dajo pozvati, radi delajo vtjūper, karažno delajo, na njij furt leko računamo. Zatau šanalivam, ka letos oslejdijm delamo s tikvi, tadale ne morem opravlati tau brigo. Baug plati vam!

Tekst in foto Klara Fodor

Náš Pišti je šapko zdigno pred ženskami, depa samo poskrejoma ozar za njimi.

toma opravlati, če ranč nej té, gda človek v plani ma. Kak pravijo, »človek planira, Baug skonča«. Tak smo bili letos mi varaški slovenski penzionisti tū, steri smo se vzeli za tau, ka že več lejt sadimo tikvi z guščici v lupinjaj. Tau smo si pa zatok zbrodili vō tistoga ipa, aj penzionisti Društva porabski slovenski penzionistov majo priliko guščice lōjpati, ka že od maloga mau vsi radi delajo. Dočas, ka sta nas več lejt zvala guščice lōjpat vert Ferenc Dančec s svojo ženauv Irinkov v Slovenskoj vesi, nas leko šlau vsikšo djēsen 40-50 lidi tū, ka so na velki mezevaj zavole pripauvali guščice. Tau za njija nej mala briga béjla, pa sta nas dōjn furt trno lepau gorapréjala, ka njima nikdar ne pozabimo.

Zdjaj dobri par lejt, ka sami pauvamo tikvi na malom tali pri Vrtnarskom društvu v Varaši, samo vsakšo drūgo leto leko mamu telko guščic, ka se zajde vtjūp pozvati več lūstva. Šaularske mlajše s svojimi lerecami, školnitji pa zatok zovemo vcuj, aj spoznajo lepoto toga dela pa se vtjūper drūži

tanjane zemlé djēste. Istina, ka tau nej ranč tak mala briga, vej pa cejlo leto trbej na skrbi meti

koj se on dobro razmej. Meli smo zgončano terek za sadit guščice, depa pauleg deža

Flajnsne roke žensk so brž napuntile njivo z goškicami.

bildje, tikvi, šprickati prauti betegov, od velke trave odslobodéjti, glavtje vredi držati, okapati, osipavati, guščice vōpucati, sišéjti pa na konca njivo na čejsto dola spucati za orača. Depa kak pravijo, brezi dela nika ne moremo čakati. No, naše tri ženske - Eržika Soós pa Marika Kūrnjek iz Varaša, Eržika Szabó pa z Židove - so začnile letošnjo delo s tejm, ka so na čisto dolaspucate tōj pa taum že nagausta vōpognano travo. Za njimi

smo prejk mogli djasti na drūgi den. Leko bi sadili že v četrtrek, depa naša Marika je vpamet vzela, ka je Fordjano-vo, gda so naši starci doma nikdar nej sadili nej bubrike, nej tikvi, nej gra, nisterni pa prej té den nika nej, samo so okapali. Pauleg toga staroga šatrirvanja sam raj na petek, 5. majuš djala prejk, gda so že guščice doudji čiček pognale, zakoj volo je vekšo pazko trbelo meti pri sajenji. Lang Márk je zazranka rano, prvim kak

PISALI SMO PRED 30. LEJTI

V 10. številki časopisa Porabje, stera je vöprišla 20. majuša 1993, je Geza Bačič, pod naslovom Meddržavni odnosi so vse bogatejši, piso od tom, ka so se po demokratičnij spremembaj začnili baukšati odnosi med sausednima rosagoma: »Potrditev tega na simbolični ravni je tudi začetek uradnega označevanja meje med Slovenijo in Madžarsko. Tako so pred dnevi predstavniki Avstrije, Madžarske in Slovenije na tromeji v Martinju začeli zamenjevati in obnavljati mejne kamne in druge oznake. Spornih vprašanj v zvezi z določitvijo meje tako madžarska kot slovenska stran nimata, zato bo meja ostala takšna kot je bila v času nekdanje Jugoslavije - torej dobrih 102 kilometra dolga, z 2000 mejnimi kamni in drugimi oznakami. Nesporno je začetek skupnega označevanja meje z R Madžarsko dokaz dobrega sodelovanja med obema sosednjim a državama. Predvsem pa dobro sosedstvo in prijateljske odnose najbolj zgovorno potrjujejo številni meddržavni in drugi sporazumi med obema državama. Prvi sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Madžarske o odprtju novih mejnih prehodov na skupni državni meji sta že v maju 1992 podpisala zunanja ministra. Kmalu so sledili sporazumi o sodelovanju na področju kulture, izobraževanja in znanosti, sporazuma o sodelovanju na področju prometa in komunikacij, o sodelovanju na področju obrambe, varnosti in notranjih zadev. Pomembne meddržavne sporazume zaključujeta pogodbi o sodelovanju obeh držav, ki sta jih podpisala predsednika vlad ter sporazum o zagotavljanju posebnih pravic slovenske narodne manjšine v Republiki Madžarski in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji. Če k temu dodamo še vrsto sporazumov, ki so jih podpisale zbornice in druga gospodarska združenja, obmejne občine in pokrajine, nekatere znanstveno raziskovalne ustanove, kulturne organizacije, RTV in druge institucije iz obeh držav, je seznam še bogatejši. V zadnjih letih pa ne manjka tudi meddržavnih srečanj delegacij na najvišjih ravneh, skupnih razstav, izmenjav in sodelovanja, kar se nadaljuje tudi v letošnjem letu. Takšni odnosi med sosedama gotovo dodatno prispevajo k razumevanju in spoštovanju prebivalcev z obeh strani meje. Tako tudi ta meja postaja vse bolj evropska. Predvsem pa so vsi ti številni bilateralni sporazumi in dobri sosedski odnosi jamstvo za spoštovanje narodnostnih, jezikovnih in kul-

turnih pravic obeh manjšin. Potrjuje se, da sta madžarska narodna skupnost v Sloveniji in slovenska na Madžarskem dejavnika povezovanja in ne razdvojevanja ljudi in držav, faktor združevanja in ne ločevanja ljudi. Sporazum o skrbi za obe manjšini zagotavlja ohranitev in razvoj, šolanje, učenje maternega jezika, kulturne dejavnosti in informiranje v lastnem

jeziku, spodbuja pa tudi stike z matičnima narodoma in državama. Tako se vsem prebivalcem na obeh straneh meje in še posebej obema manjšinama odpirajo lepše možnosti.«

V rubriki porabske družine je Karči Holec predstavlo Djišarino držino iz Andovec: »«Delati trbej zato, ka brezi dela nika nejga,« pravi vertinja Terika. »V židanoj fabriki sem delala trideset lejt pa zdaj sam döjn brezi dela ostala. Edan Taljan je dolaküpo židano fabriko. Njema telko lüstva nej trbej, kak tjelko nas dje, je pravo. Dvejstau ma trbej, nikanej več. Dapa kak sam dja vidla pa čüla, lüstvo prinjan težko ostane. Edno ženo je notra zvau k seba pa go je pito, ka tjelko slüži. Dvanajsat djezero forintov, je prajla ženska. Tau je dosta, telko dja ne plačam, pravi Taljan. Zazranka, gda so djüžino djeli, te tau pravo, ka tau prinjan nejga. Vsakši aj doma djej. Tak mislim, ka v tejn je vlada tü kriva, ka tau dopisti. Če de tau tak šlau tadala, te de tak trbelo delati človaki, kak govedo. Prajti pa delavac nika nede smo, zato ka ma puvejo, leko dé, če štje. Namesto njega daset drudja leko najde. Do 28. majuša delam, po tistim mo že brezi dela dja tü. Moj mauž še dela, dapa sto vej, kak dugo. Sin na pošti dela, dapa hči je brezi dela. Zdaj se malo vöpučinem, sletkar mo si pa iskala nikšo delo. Zdaj tak zavule dosta bri-

dja mam, zato ka de se mi hči ženila. Po tistim pa že nika baude. Če drugo nej, te mo doma gazdüvali.« Na koj mislite? »Svine pa prasce držimo. Če tak baude, te še več mo držali. S kravi nemo se spravlati, zato ka nej vrejdo. V vesi že tak samo tü pa tam majo krave. Iz cejle vesi samo trdje nosijo mlejko doladavat. Za petnajst forintov bi dja tü nej doladavala mlejko. Zdaj tak vögleda, ka je zavce vrejdo držati. Vzima je sploj drago prejkjdjamlejo. Vleta malo falejše, dapa te dje trava pa bola falejše je leko polaga. Mi zdaj samo kaulak dvajsti mam, dapa če mo doma, te mo več zavcov držala, če tau tü nede šlau, te nika drugo mo delala. Nika trbej, zato ka so cene sploj visike.« Prajli ste, ka de sé hči v juniuša ženila. Zdaj se te že kreda dejvate? »Moramo se, zato ka cajt sploj tadé. Vse naprej trbej nalečti k gostüvanji zato, ka slejdnji tjedan tak samo lejtanja baude. Nam, starišom vse pitati trbej, zato ka pri nas še nej bilau gostüvanje. Ona je prva, kažajo na hčer.« Tü, pri vas ostanajo ali de hči k moža šla? »Kraj mo od dauma üšla,« pravi hči. »Malo težko baude, dapa zato tak mislim, etak de baukše. Zato, ka tam mo mejla slüžbo. Tü doma sam tak brezi dela bila. Andovce tü njati zato malo težko baude. Tü sam gorarasla, tü poznam vsakšoga pa döjn vse moram püstiti. Sprvoga gvüšno ka težko bau, dapa zato sé vejn vcuj vzemam.««

V rubriki Nika za smej pa so bralci leko preštel: »Naš mladi Imre pa njegvi padaši - kak je tau že šega - v soboto odijo od vesi do vesi na bal. Gda so že v tretjoj mes-ti bili, Imre etak pravi svojim padašom: „Podje, idite v sausadno ves, čüjo sam, ka tam prej tü bal baude.« Podje se poberejo pa hajde, v sausado ves se zemajo, štera je samo kumaj 1 km daleč. Gda se preblizavajo k krčmej, gde so bal držali, vidijo, ka lüdje plešejo, dapa ne čüjejo, ka bi igrali. Gda sploj skrajek pridejo, vidijo, ka vsakši samo štrumfa ma na nogaj pa tak plešejo. Imre je vedo, ka v tau vesi samo skopci živéjo, da je pa itak nej vedo vönajdti, ka tau znamenüje. Vcuj staupi k Irmu, k svojoj pajdašici pa go pita: »Ka pa tau znamenüje, ka vsi v štrumfaj plešate?« Irma pa zdaj etak pravi: »Naš žüpan je tau vönajšo. Pravi, ka moramo šparati. Če mo, na priliko, v štrumfaj plesali, nam nej trbej goslara gor vzeti, zatok ka od sausadne vesi čüjemo muziko. Če bi s črevlami plesali, bi fejs rogatali pa bi nej čüli muziko.««

Vküppobrala Silva Eöry

ŽELEZNA ŽUPANIJA

Grafiti

Rejč grafiti pomeni, ka poškrabano, namalano ali pofarbani kejp ali pisava na svojo ali na javno lastnino (tulajdon). Največ lüstva na grafiti pravi, ka je vandalizem, zato ka vsepovsedik, kama bi nej bilau slobaudno goranamaljo, pofarbajo ali poškrabajo svoje misli. Največkrat delajo tau, aj lüstvo dražijo, šokirajo, na drugi strani pa za pozornost. Leko bi prajli, ka tau ustvarjanje je nej umetnost, depa tau je zato nej istina. Dosta med tistimi, steri se s tejm spravljajo, ma žilico za risanje, slikanje, za umetnost, depa oni bola ostanejo uporniki, steri ponoči delajo pa tam, gde bi nej bilau slobaudno, kak bi delali v kakšnom ateljeji. Depa zavolo toga gnesden zato že edne lidi pa njigvo delo, tak cenijo kak umetnike pa umetnost.

Grafiti se vsigdar na tašom mestu naredi, gde dosta lüstva odi, gde ga dosta lüstva vidi. Tau so stene, törmi, mostovi, zidine, rauri, depa ranč tak ga na cuge, na metrone pa na ograje tö namalajo, vsepovsedik se pokaže, gde je zavole površine.

Kak tisti, steri grafiti delajo, tak tisti, steri tau dolapocajo vsigdar delajo pa dolapucajo tau ustvarjanje, najbola tiste, steri so nej lejpi ali fejst provokativni.

V Železni županiji se največ grafitinov v Somboteli najde, zato ka tau je največši varaš, tü največ lüstva žive. Po cejlom varaši se najdejo grafitinge, kak mali tak velki, kak lejpi tak grdi.

Zdaj na sprtolejt se je v Somboteli nauvi grafiti skazo, pokazo, tau so metülge. Največkrat više trave, tam, gde trava raste vö iz stejn, tam so goranamalani. Tau se ne vej, zaka so je ranč ta namalali, zato, aj vidimo, ka trava nej pokošena ali zato, ka vsigdar menje zeleni površin je po varašaj, pa s tejm nas opozorijo, ka potejm mo te lejpe metüle samo že na grafitini leko vidli.

Karči Holec

OD SLOVENIJE...

*Ministrica Fajon ostaja zmer-
no optimistična*

Zunanja ministrica Tanja Fajon je v New Yorku povedala, da pred glasovanjem v Generalni skupščini o novih članicah Varnostnega sveta Združenih narodov (ZN) za obdobje 2024–2025 glede izvolitve Slovenije ostaja zmer- no optimistka. Čeprav ima Slovenija neuradno že podporo večine v 193-članski Generalni skupščini ZN, je za izvolitev potrebna dvetretjinska večina, torej 129 glasov, in Slovenija namerava kampanjo voditi do konca. Protikandidatka Slovenije je Belorusija, ki je kandidaturu napovedala že leta 2007, vendar se je vmes zgodila ruska agresija na Ukrajino, ki jo Belorusija podpira. Slovenija je že v mandatu prejšnje vlade začutila priložnost, da se lahko po letu 1999 znova vrne v najpomembnejši organ ZN. Ministrica Fajon, ki med drugim opravlja pogovore z veleposlaniki regionalnih skupin sistema ZN, je ob tem poudarila, da ni nič samoumevno, saj gre za boje med različnimi geostrateškimi interesi in silami.

Preprečevanje nasilja v šolah

Potem ko sta Srbijo pretresla dva strelska napada, so se tudi v Sloveniji pojavili pozivi k razmisleku o ustreznih obravnavi in preprečevanju nasilja v šolah ter o šolskem sistemu, ki bi bil pozornejši na otroke. Predstavniki ministrstva za vzgojo in izobraževanje so se sestali s predstavniki policije s skupnim ciljem zagotavljanja občutka varnosti v slovenskih šolah. »Na njihovo pobudo smo se tudi dogovorili, da bi začasno v okolici šol zagotovili povečano policijsko navzočnost in v teh dneh se predstavniki policije tudi sestajajo z ravnatelji za morebitne nasvete ali pogovore o možnosti zgodnjega odkrivanja tveganj za pojave morebitnega nasilja,« je pojasnil minister za vzgojo in izobraževanje Darjo Felda.

IZ NAŠE KÜNJE: ČOKOLADNE BREZGLUTENSKÉ POGAČE

Lani poleti sam se z dvema pajdašicama odpravila na izlet v Pécs na Madžarskom. Tau je rejsan lejši varaš, v sterom si leko dosta vsega poglednete. Paut do ta pa je precu duga, zatau smo se zgučale, ka trbej neka spečti, ka se na izleti ne šika lačen biti.

Sam se pa znajšla pred pitanjom, ka napraviti, ka je ena kolegica alergična na bejlo melo. Malo sam šla prekapat po interneti pa sam najšla en super recept, šteroga sam pripravila te, pa še parkrat po tistom izleti. Malo sam ga sicer predelala po svoje pa takšoga vam ga tudi napišem.

Mo pa pravla tak. Čokoladni preliv za pogače, šteroga te gnes daubili, je pri meni doma največkrat ponücani preliv. Nücam ga tak za pogače kak tudi za torte. No, zdaj pa k recepti.

Za pogače te nücali:

- 5 žučakov
- 5 belakov
- 125 ml olja
- 190 g cukra v praji
- 1 vanili cuker
- 6 žlic mareličnoga (barack) džema (ali pa marmelade)
- 130 g brezglutenske mele

Za preliv:

- 250 g čarne čokolade za küjati
- 500 ml sladke smetane za stejpanje

Najprle penasto zmejšamo žučake pa cuker, te počasi cuj lejšvemo oli, na konci pa damo še cuj melo. Te pa zmejšamo snejg (tojášhab) iz belakov, pa še toga cujzmejšamo k masi.

Maso vlijemo v plej (velki približno 25 x 35 cm), steroga dobro namastimo, lejko pa date tudi paper za pečti, pa spečemo na 170 stopinjaj, ka zgoraj fajr rjavo grata. Pečeni biskvit obrnete vö na pladenj ali pa na kakšo rešetko, ka se ohladi. Ohlajenoga damo na-

zaj v plej, pa ga dobro premažemo z džemom.

Zdaj pa pride na vrsto najbolje sladki tau. Čokolado sterete na kocke pa gor vlijete sladko smetano. Vsevküper date na mali ogenj. Čokolada de se začnila topiti, ali cejši čas mejšajte, ka se ne zgrabi na dno. Gda zavre pa začne brbučkati, vzemete posaudu z ognja pa prelijete pogače s tao vraučo čokolado. Gda se vsevküper ohladi, date plej v hladilnik, pa tam hladite pogače čez nauč, ka se čokoladna krema fajr strdi. Tak ohlajene pogače narejšzete na kocke in ponidite. Pogače so najbaukše, če so fajr ohlajene, te je krema rejsan žmajna kak dober čokoladni namaz. Tüdi na izleti smo je meli na mrz- lom v hladilni torbi.

Zdaj pa še ideja. V testau lejko date 50 g kakava v praji, pa dobite čokoladni biskvit. V tom primeri super paše, če marelično marmelado zamenjate s kakšo rdečo marmelado, višnjovo, ribezovo, jagodno ali kakšo drugo. Seveda pa lejko brezglutensko melo zamenjate z navadno melo, samo v tom primeri je dajte kakšo žlico več. Pa dober tek iz naše v vašo küngo!

Simona Rituper

Razstava velikana svetovne likovne umetnosti

Na lendavskem gradu so na ogled slike Andyja Warhola

V razstavnih prostorih lendavskega gradu so pripravili razstavo likovnih del iz cikla Velikani svetovne likovne umetnosti z naslovom Andy Warhol ... Do konca julija bodo na ogled dela enega najpomembnejših ustvarjalcev v povojni Ameriki, ki je s svojimi likovnimi deli zaslovel po vsem svetu. Ob omembi njegovega imena nam običajno pridejo pred oči njegovi portreti slavnih, kot so Marilyn Monroe, Elvis Presley, Mao Cetung, John Lennon, Liza Minelli in drugi.

Razstavo v Lendavi organizira Galerija - Muzej Lendava v sodelovanju z občino Lendava. Likovna dela so iz zbirke Muzeja moderne umetnosti Andyja Warhola iz Medzilaborca na Slovaškem. Direktor Galerije - Muzeja Lendava Dubravko Baumgartner je ob odprtju povedal, de je bil Andy Warhol eden od ustanoviteljev umetnostnega gibanja popart in velja za njegovega ambasador-

ja. Izjemnost razstave v Lendavi je med drugim tudi to, da so na ogled dela njegove matere Julije in njegovi osebni predmeti. Med drugim njegovo krstno oblačilo, ki je redko na ogled za javnost. Lendavski župan Janez Magyar je poudaril, da ob številnih kakovostnih likovnih razstavah Galerije - Muzeja Lendava cikel razstav Velikani svetovne likovne umetnosti sodi med najodmevnejše in gotovo tudi organizacijsko najzahtevnejše. Od leta 2009 so se v tem ciklu zvrstile predstavitve številnih izjemnih likovnih ustvarjalcev in ustvarjalcev, ki so naleteli na veliko zanimanje in pritegnile v Lendavo in na lendavski grad veliko ljubiteljev umetnosti.

Direktor Muzeja moderne umetnosti Andyja Warhola iz Medzilaborca na Slovaškem Martin Cubjak je povedal, da se je Andy Warhol rodil v Pittsburghu v ZDA kot Andrej Varchola: »Starša, Julija in Andrej Varchola, sta bila slovaška Rusina, ki sta emigrirala v Združene države Amerike. Mama se je rodila v bližini mesta Medzilaborce, kjer je danes Muzej moderne umetnosti Andyja Warhola. Bil je eden izmed utemeljiteljev umetnostnega gibanja popart in velja za njegovega najbolj eminentnega predstavnika. Bil je slikar, filmski ustvarjalec, ilustrator in pisatelj.«

V sklopu Velikani svetovne likovne umetnosti so si od leta 2009 ljubitelji likovne umetnosti lahko v Lendavi ogledali likovna dela Oskarja Kokoschke, Victorja Vasarelyja, Francisca de Goye, Rembrandta, Pabla Picassa, Francoise Gilot, Salvadorja Dalíja, Joana Mirója, Marca Chagalla ter drugih. Zadnja velika razstava v lendavskem gradu je bila razstava italijanskega umetnika Gior- gia de Chirica med pandemijo covid-19.

*Besedilo in foto
Jože Gabor*

KDOR IMA CVETLICE RAD/STO MA RAUŽE RAD...

SADNE VRSTE TUDI KOT OKRAS V VRTU

Zaradi vremenskih razmer se v naših vrtovih in sadovnjakih vse bolj pojavljajo manj znane sadne vrste mediteranskega značaja, ki pa so tudi okrasne, z listjem (spomladi ali jeseni), s cvetjem, pa še uporabne plodove imajo. Da bi dopolnili svojo drevesno, sadno in okrasno zbirko, so želje seveda dosegljive v sadnih drevesnicah in vrtnarijah.

Asimina - indijanska banana krasí naše vrtove že kar nekaj let. Je križanec med banana, mangom in ananasom.

Asimina ima lepo piramidasto obliko.

Žižola ima veje posute s trni.

Spomladi se najprej pojavijo cvetovi čokoladne barve, ko listi šele začenjajo poganjati. Asimina je drevo, ki zraste 4-5 metrov

lahko čakamo po približno treh letih. So zelo slastni in aromatični, vendar hitro fermentirajo, tako da jih moramo hitro upo-

je najbolje, da jo posadimo v večji lonec in ga pozimi prestavimo v zaščiten prostor. Lahko jo gojimo kot grm. Je primerna

že, zato ostane lep okras tudi v notranjih prostorih. Zeleni plodovi imajo sladkast okus po banani, ananasu in jagodi.

Jagodičnica je listnata zimzelena rastlina z okrasno in uporabno vrednostjo. Je v obliki grma, drevesa ali raste kot posodovka. Je cenjena okrasna rastlina s svetlečimi listi, z rdeče rjavo skorjo, roza cvetovi, plodovi so temno rdeči, podobni jagodam. Posebnost jagodičnice je, da plodovi dozorijo leto dni po cvetenju.

Skorš kot pozabljeno drevo je pred desetletji krasilo skoraj vsako domačijo. Danes se dobijo sorte z nižjo krošnjo. Plodovi v obliki jabolok so zelo okusni, v polni zrelosti mehki in umedeni, to je v oktobru po prvi slani, okus je sladko kiselkast z veliko pektina. V enem socvetju tvori cel šop drobnih plodov. Dekorativne so tudi njegove veje v olivno rdečih do rdečih odtentkih. Pri sajenju bodisi okrasnih bodisi sadnih rastlin moramo biti pozorni pri nakupu sadike, imeti mora dobro razvit koreninski sistem in pripravljena tla, oziroma dovolj veliko jamo, kamor bomo sadili, ter pri mladih sadikah začetno oskrbo.

Fečoja z zanimivimi prašniki

Jagodičnica - plodovi dozorijo leto dni po cvetenju.

in je nezahtevna za gojenje, saj jo sadimo v ilovnato zemljo z dodatkom domačega komposta in malo peska. Dobro je, da v prvih dveh letih cvetove odtrgamo zaradi izčrpavanja hranilnih snovi ter napravimo zastirko. Asimino uporabljamo tudi v okrasnem vrtu, saj ima lepo pi-

rabiti, lahko pa jih uporabimo za okusne marmelade.

Žižola je zelo stara sadna vrsta, ki ima bogate plodove z vitaminom C, veliko železa in aminokisljin in so zelo okusni. Je manjše pokončno in počasi rastoče listopadno sadno drevo. Je odporna rastlina proti boleznim in ško-

za sonce in je dokaj odporna na sušo, ne mara pa veliko humusa. Zanimiva je zaradi svetlo rožnatih cvetov z močno izraženimi prašniki in nadvse zanimivimi svetlečimi modrikasto zelenimi listi, ki so spodaj pokriti z belkastim puhom. Med prezimovanjem listov ne odv-

Morda niste vedeli ...

Pri sajenju moramo upoštevati - slabša ko so tla, večja mora biti jama. Korenine mlade okrasne ali sadne rastline niso sposobne prodreti v trdino.

Olga Varga
Foto svetovni splet

... DO MADŽARSKE

Zakoni se morajo upoštevati

»Zakoni se morajo upoštevati,« je odgovoril na vprašanje opozicijskega poslanca Ferenc Gencsérja premier Viktor Orbán, ko ga je spraševal, ali se strinja z nasilnim nastopom policije proti dijakom, ki so 3. maja demonstrirali pred uradom predsednika vlade na budimskem gradu. Uvod v dogajanje je bila demonstracija, ki sta jo organizirali dijaška in starševska organizacija proti že sprejetemu zakonu o statusu pedagoških delavcev. Ta je namreč prikrajšal učitelje za marsikatero ugodnost, saj niso več javni uslužbenci. Demonstranti so se proti večeru napotili na budimski grad pred karmeličanski samostan, v katerem je urad predsednika vlade. Samostan je že lep čas obdan z ovirami, češ da je to gradbeno območje, toda opozicija pravi, da so ovire postavljene le zato, da preprečijo novinarjem spraševati premierja ali ministre, ko prihajajo na vladne seje. Zaradi tega so člani opozicijske stranke Momentum že nekajkrat poskusili odstraniti ograjo, a je policija to preprečila. Prav to ograjo so želeli odstraniti tudi dijaki, policija jih je večkrat opozorila, da je demonstracija protizakonita, saj ni bila najavljena, nato so se začeli prerivati in je policija uporabila solzivec. Posledično je nekaj dijakov pristalo v bolnišnici, nekateri pa tudi na policiji.

Madžari so med najbolj vernimi narodi v Evropi

Po raziskavi Ipsos religion so Madžari med najbolj vernimi narodi v Evropi, saj jih okoli 60 odstotkov pravi, da verjame v Boga. Več kot 50 odstotkov jih verjame, da nebesa obstajajo, več kot 40 odstotkov jih meni, da obstajata tudi pekel in seveda hudič. Čeprav se Madžari štejejo za veren narod, cerkvene obrede obiskuje zelo malo ljudi. Očitno tako ne verjamejo, da nam Bog z obredi pomaga prebroditi vsakodnevne težave, nas osreči in da smisel našemu življenju.

TAŠO NEGA, KA NEGA DELA

Lacina Merklina iz Števanovec dosta lüstva pozna, najbola zato, ka je skrbnik v Graničarskom muzeji. Tau je nje-ma fejest paulak zato, ka on je dugo lejt poklicni sodak bejo, skrb emo na grani-co. Po poklici je ovak avtomehanik, on se je zatau včijo, dugo lejt je popravlo avtone kak doma tak v KTSZ-i. Zdaj je že v penziji, vej pa kak poklicni sodak je že mladi penzionist grato. Če bi mislili, ka doma počiva pa uživa, ka je penzionist, te ne mislite dobro, kak pravi, on nejma časa počivati.

Laci Merkli že od začetka skrbi za graničarski muzej v Števanovci.

- Laci, gda sva se par lejt nazaj pogučavala, te si bola samo od tauga gučo, kak je bilau, gda si sodak bejo, bola menje od sebe. Tak ka zdaj drugo paut bi proso, ka malo od sebe guči, od mladi lejt, od šaule, od vse tistoga, ka smo prvo paut vönjali.

»Dosta lüstva ne vej, ranč tak dosta Andovčanov tō nej tau, ka sem dja do petoga leta starosti v Andovci živo.«

- Zaka?

»Zato ka moja mati je tam včila, te je še bila v Andovci osnovna šaula pa tam je mejla ona službeno stanovanje. Ovak je moja mati nej sé valaum, ona je Madžarka iz Sorokpolány. Gda je vōzopodla visoko šaulo v Kőszegi, te so njau sé poslali v Andovce, zato ka tōj je nej bilau učiteljice. Pa te tak sta se z mojim očom spoznala.«

- Gde ste meli stanovanje?

»Tau stanovanje je tam bilau kak je šaula bejla, sledkar so iz tauga zdravsteno ambulanto vönaredli.«

- Maš kakšne spomine iz tisti lejt, gda ste v Andovci živeli?

»Dosta nej, depa par zato

mam, najbola se na tau spomnim, ka vsigdar je eden hofer traktor pufko pod našimi oknami, tau je še taši bejo, steri nej emo gumine na kolaj,

vōzvrto. Dočas, dočas sem vrto, ka vekša lüknja nej gratala, potejm sem nutrasegno pa te male čokolade, stere so se tak zvale ka Granatkočka, vōzvlačo. Potejm sem roke za rit djau pa tak sem je noso vō iz baute. Vejn dvakrat se mi je posrečilo, tretjo paut je oča vpamet vzejo pa nej bilau več čokolade.«

- Kak ste v Števanovce prišli?

»Tak ka stariške so tam zidali, depa moja mati je še potejm več lejt nazaj v Andovce odla včit. Pa tau pejški, zato ka te še nej vozo avtobus. Oča je že nej odo, zato ka te je že v židanoj fabriki delo.«

- Tvoja mati je učiteljica bejla, sledkar že Števanovci, kama si v šaulo odo. Tabé je nej včila?

»V tretjom razredi je ranč tak vōprišlo, ka eno leto je name tō včila. Tau je nej bilau dobro, zato ka te sem se še bola mogo včiti kak če bi me druga učiteljica včila. Pa leko povejm tau tō, ka do mene je dosta bola sigurna (stroga) bejla, kak do drugi mlajšov. Sledkar, gda sem že v višje razrede odo, je tō nej bilau dobro, dja sem

Laci kak mladi oče na srejni kejp, pri njem stoji žena z detetom v rokaj.

nas televizijo gledalo. Moja mati je včila, oča je pa v bauti pa v krčmej, ka je te vse vküper bilau, delo. Jenci Čer pa Joži Bedič sta že vekšiva pojba bila pa sta name naratala, aj njima iz baute čokolado vōprinesem, depa tak brezi pejnež. Bejla je edna taša mala škatla pod policami, tisto sem dja s prstom

nikdar nika nej mogo zlažati, če sem lagvo oceno daubo, mati je že tak nagnauk znala.«

- Kakšna so bila osnovnošolska lejta v Števanovci?

»Lejpa lejta so bila, dosta lejpi spominov mam, dosta dobri programov je bilau. Mena je spoj nej žau, ka sem pionir bejo, dosta smo se vküper ši-

lali, vejn zato, ka te je še nej bilau pametnoga telefona pa računalnika. Dja sem srečen bejo zato, ka skrak je bejla šaula, zazranka je nej trbelo

Laci kak sodak

»Vcuj sem se vzejo, ka sem sam, mena je dobro bilau, najbola pa te, če sem čokolado daubo ali cutjar, zato ka z nikim se mi je nej trbelo talati, vse je mojo bilau. Ovak sem nikdar nej bejo sam, kaulak nas je puno mlajšov bilau, s sterimi sem se cejli den leko špilo.«

- Gde si delo, gda si zgotauvo šaulo?

»Najprvin sem v KTSZ-i delo, potejm so leta 1991 odprli fabriko Opel, kama bi leko delat ušo, dapa ranč tak so iskali lüstvo za poklicne sodake tō. Dja sem za sodaka ušo, tak sem si mislo, če nede se mi vidlo,

rano stanti, pejški je pet minut bilau. Na obed smo dola v pionirski tabor odli, tam je bejla tjojnja. Ta smo vsigdar vküper odli po razredaj. Samo tisti smo leko posaba šli, steri smo pomije nosili domau, mi smo leko šli te, gda smo zgotauvili, nej trbelo druge čakati.«

- Kakšne pomije ste nosili?

»Ka so mlajši nej mogli ali nej steli podjesti, tisto je v pomije šlau. Te pomije smo nosili v kanti, tistoga reda k nam pa k učiteljici Magdi Bartakovics, steri so svinje meli. Tak ka sta dva pojba nesla en draug, en na enom tali, drugi na drugom tali. V te draug sta dva cveka bila zabita, aj se kanta ne čujška ta pa nazaj. Tej, steri so te pomije nosili, so je tak zvali, ka „moslékosok“.«

- Gda si vōzopodo osnovno šaulo, te si kama, v stero šaulo ušo se tadale včit?

»Moj boter je avtomehanik bejo pa te on me je nagučo, aj se dja tō za tau včim, tak sem te avtomehanik grato.«

- Ti si sam bejo, nej si emo nej brata pa nej sestro, dob-ro je tau bilau?

te sledkar še leko mo se glaso v Opel. Eno leto sem se včijo, te sem poklicni sodak grato, gde sem več lejt stražo na mejo. Gda je že nej trbelo telko sodakov, te so nam dali eno priliko, ka smo leko v penzijo odišli, nej se je štelo, če si samo štirideset lejt star bejo. Tak sem te penzionist grato, po pravici se tak zove, ka „szolgálati járandóság“, depa mi ne dobivamo prave penzije. Zdaj sem šestdesetdvejt leta star, za tri lejta, gda šestdesetpet lejt star te gratam, te mo pravi penzionist pa te potejm mo dablo penzijo.«

- Zdaj, ka več ne delaš, več časa maš, ka je tvoj hobi?

»Tašo nega, ka dja ne delam, zdaj tō redno delat odim, zato ka tau nam zakon dovoli. Zdaj mo domau ušo, te mo kosilnico popravo, mam še edno staro motorno kolo Pannónia za popravlat. Tau že pet, šest lejt obnavlam. Tau je fejest müdno delo, letos vejn zgotauvim, depa že stau drugo me čaka. Tak ka pri mena tašo rejsan nega, ka nega dela. (Kejp na 1. strani: Mlada družina Merkli)

Karči Holec

Od inda v gnešnji čas

PRIPOVEJSTI O SLOVENSKI KRAJINAJ

Cveki, v Kropi kovani, zvekšoga eške gnesden streje stari ramov v Radovljici vküper držijo. Če je Kropa že stau pa

dobila. Tau ménje je od stari Slavov es do nas prišlo, steri so se po leti 600 v krajini naselili. S tejm smo do fenomena kose-

mesti gnešnje Radovljice kakšo velko funkcijo emo. Leko, ka toga nigdar ne zvejmo. Prvi dokumenti od Radovljice, po starom od Radmana, v leto 1011 nas pelajo. Iz dokumentov zvejmo, ka so jo püšpeki iz Briksna na Talanskom od krala v dar daubili. Ja, v tisti davni časaj so krali pa cesari cerkvam pa klauštrom cejle krajine prejkdavali. Püšpeki so v Radovljici porcije nej dugo pobejrali. Vej se, ka so velki grofovge Ortenburg leta 1137 svoj grad skrak varaškoga gedra dali gorpostaviti.

V tom časi od varaša eške ne moremo pa ne smejmjo gučati. Znauva moramo nut v dokumente poglednoti, tam piše, ka je varaško pravico Radovljica leta 1478 dobila. S tejm skur 800 lejt po kosezaj znauva birauv više reke Save sedi. Leko povejmo, ka reka Sava se ranč skrak Radovljice narodi. Zaprav, tam se Sava Bohinjka pa Sava Dolinka vküper v eno velko reko, v Savo, zlijeta.

Depa, od tiste stare Radovljice nam ne pripovedjajo samo dokumenti. Iz časa, gda je varaš gratala, nam rami v Radovljici leko dosta vsega povejo. Pa od lidi tō, steri so v tej ramaj živeli. Kamakoli človek staupi, se njemi stara zgodovina kak knjiga gorodpejra. Pri tom se z vodau srečamo. Že davnik se je gučalo, brezi vode nega življenja. Istina, ka spodkar pod varašom reka Sava teče, depa, gor po brgej škafe pa škafe vode nositi nej ranč lejko delo. Zatoga volo so že davnik globeke stüdenca skopali, vodnjak se stüdenca pravi. Arheologi so enoga trno staroga najšli, ta daleč nazaj do naši stari Slavov sega. Depa, tau nej samo tak nalejci kopati bilau. Tau je svejt skale pa kamna. Globko doj do vode so skale raznok mlatili, ka so do vode prišli. Tē prvi poznani stüdenec je za vse lidi v Radovljici biu. Kak so lejta tadale šla, vsikši bogati ram si je v skali svojo paut do vode dau napravjati.

Takši bogati ramov v starom gedri Radovljice se zavole leko najde. Pri tom se človek pita, ka so lidge delali, ka so tak

tal trbelo meti. Kak je stoj do toga prišo, tau pa že drugo pitanje gé. Vsigdar se je na velke norilo, kak gnes tak indasvej-

Tau je vse, ka je od indašnjoga grada grofov Ortenburški ostanolo. Grad je malo prejk 100 lejt živo, ka potejm so grofovge v centri Radovljice dali nauvoga gorpostaviti, kaulak pa velke pa kuste stejne napravjati. Vküper s tejm Radovljica svojo fvaro dobi. Vlatinski dokumentaj leko tapreštemo, sto je prvi dühovnik biu: plebanus Laurentius.

stau lejt po kovačiji poznana, Radovljica za slovensko metropolo méda vala, v nauvom časi pa za čokolado ranč tak. Depa, vse se je gnauk začnolo, pri Radovljici ali po domanje Radolci, je ranč tak bilau. Po stari dokumentaj je njeno prvo ménje kak Radman napisano. Po nemški so v tistom časi eške vesi Radmansdorf prajli.

zov prišli. Kosezi so zvekšoga velki pavri bili, steri so nikoga više sebe nej meli. Bole po moderni bi njim v slovenskoj rejči svobodni paver prajli. Vej se, ka ranč na zemli gnešnje Radovljice so kosezi svojo komunio, če tomi tak povejmo, meli. Kosezi so si izmed seuv birauva vöodebrali pa možakara, steri je diplomacijo prejk

Za tejni velikimi dverami se je 11. decembra 1756 Anton Tomaž Linhart naraudo. Gnes se ta ram Linhartova hiša zove, depa, prva se je po držini Bulovec zvau. Tau je eške gnes trno poznana stara držina, iz stere so poznani lidge vöprišli. Iz toga se leko vidi, ka Radovljica je »mati« vnaugim velkim Slovencom pa Slovenkam bila pa ostanola.

V tistom časi tak ali ovak vsikšo domanje ménje so v nemško vöobrnauili, ka krajino so nemški gospaudje prejk meli. Depa, vse bole vala, ka Radovljica je ménje po imeni Rado

emo. Se je z velikaši zgučavo, kak do se med seuv razmeli. Gnes bi prajli, ka svojo prec velko avtonomijo so meli. Zdaj že leko špekulejramo, ka kakši Rado je pri kosezaj na

Tak doj z lufta vögleda, gda iz dvej menjši rek vekša grata. Obej menjši Savi doj s planin pritečeta, zatoga volo tak bistrivi, čistivi vögledata. Radovljica se je že od inda na terasi više Save naselila.

bogati gratali. Varaški glavaške so najveške pa najbolje bogate rame meli. Gvüšno, ka prvi med njimi je birauv biu. Največ pejnez je iz trgovanja

ta tō tak bilau. Leko je ranč tau tisti prvi stopaj biu, ka je nekak do pejnez prišo pa potejm tadale pošteno živo. Med njimi gvüšno nej Anton Tomaž Lin-

Šivčeva hiša je tō svoj stüdenec, vodnjak mejla. Kaulak leta 1580 je ram dala držina Kogančič zozidati. Mogli so bogati biti, od toga nam fasada pa freska na njoj pripovejdata. Prva držina Kogančič je že skur tapozablana, hiša ménje po zadnjjoj držini Šivec nosi. Ranč uni so jo leta 1970 svojomi varaši Radovljici v dar dali.

prišlo. Trgovanje na bole šurko tau znamenüje, ka nisterni so na velko kipüvali pa tadale odavali. Bauta na debelo bi tomi tō leko prajli. Gvüšno, ka za takše delo je najprva kapi-

dati. Drugi teden znauva vaše pa naše novine Porabje v roke trbej vzeti.

Miki Roš

DVEJ VÖRI V VARAŠI S FARBASTOV KULTUROV

Sploj lejpi večer je biu, gda sem v kvatejri Slovenske prosvete v Trsti (Trieszt) na srejdji apriliša za svojo prvo knigo prejkvzeu nagrado Goristane-nje. Slovenci s Taljanskoga so

k ednoma samostojnoma teritoriji (STO), od tistoga mau do gnes pa je znauvič pod Italijov.

Kak sem se tistoga zranka španceó po ulicaj, sem brz na

samo en frtau Slovincov. Po prvoj svetovnoj bojni je v varaš prišlo vsikdar več fašistični skupin, štere so odürdjavale Slovence in juliuša 1920 gorvužgale njini Narodni dom. Ge sem se tö napauto, ka bi si pogledno tau zidino nekdešnjoga Hotela Balkan, štero so na stauto oblejtnico vužiganja, leta 2020 simbolično povrnauli slovensko skupnosti. Gda sem taprišo, sem se malo čüdivo, vej je pa v vekšom tali Narodnoga doma gnes taljanska visika šaula za moderne gezike in samo edno malo slovensko mlašečo knjižnico sem najšo.

Trst je eričen po svojom farbastom cerkvenom žitki tö. Nej daleč od zidine, gde sem prejkvzeu nagrado, se zdigava sinagoga, štera je po budimpeštanskoj drüga najvejša v cejlj Evropi. Nej je stara – končali so go eške samo leta 1912 –, pravijo pa, ka je sploj

kak »spiridion«. Zatok sem rad biu, gda sem prišo do srbske cerkve svetoga Spiridiona, štero so zozidali v 19. stoletji. Gda sem nutstaupo, sem vüdo, ka je sploj lepau,

grad svetoga Justa. Če rejsan sem dosta čüu od lépot püšpekove katedrale, sem nej splezdo gor do nje, vej sem pa več nej emo zavolé cajta.

Za konec sem njau glaven trg

Konec Veukoga kanala s katoliškov cerkvov svetoga Antona na levoj in pravoslavnov cerkvov svetoga Spiridiona na pravoj strani

me gorprijali kak svojoga padaša, zvün nauvi poznancov pa so na srečanje prišli stari obrazi tö. Dugo v nauč smo se pogučavali od toga, kak uni v tistom veukom varaši pri maurdji skrb majo na svoj slovenski gezik in kulturo, pa kak tau činimo mi, tristau kilometrov kraj.

Na drügi zranek sem rano gorstano, ka bi malo klantivo po Trsti, šteri je s svojimi dvejstau gezero lidami glavni varaš taljanske regije Furlanija-Julijska krajina. Tau je trnok indašnje mesto, kak rimsko kolonijo Tergeste so ga poznali že v antični časaj. Varaš je kisnej ranč tak veuko znamenje emo, vej so pa tam prejkpelale vse glavne poštuje med Balkanom pa Italijov. Mesto se je v srejdnom vöki dosta štükalo z Benetkami (Vence), končno pa je za skor petstau lejt prišlo pod avstrijske Habsburge. Po prvoj svetovnoj bojni so varaš oprvim prejkvzeli Taljange, v drügoj svetovnoj moriji pa ga je stejla za sé meti vsakša (med drüгими jugoslovanska) stran. Do leta 1954 je Trst slišo

pamet vzeu, ka je Trst rejsan eden pravi veuki varaš. Vseposedik sem vüdo zidine na več štaukov, štere so me spominale na poznano avstro-ogrsko arhitekturo. Po poštijaj so naglo lejtali autonge in busi, ka

Tak gnes vövidi Narodni dom, šteroga so leta 1920 gorvužgali taljanski fašisti, stau lejt kisnej pa Italija povrnaula Slovincem.

o trnok dosta mopedaj ranč ne gučim. Med šetanjom sem vüdo lidi s vsefelé farbami kauže, čüu sem vnaugoféle gezikov. Ja, slovenskoga tö.

Stari papéri pišejo, ka je bila edna tretjina varaškoga lüstva eške v 15. stoletji slovenske materne rejči. Gda so pa Avstrijci leta 1910 vküppisali lidi, je biu kejpa že ovaški: v Trsti je bilau polonje Taljanov in

lejpa od znautra, gda sunce prejk veukoga raužnoga okna nutsija. Na žalost je zidina samo na rejtki oprejta, ge sem tau srečo nej emo.

Leko sem pa nutstaupo v cerkev svojoga pravoslavnoga patronuša. »Dušan« je staro slavsko ime, svetca s takšim imenom nega. Znamenüje pa »düša«, ka bi na grčki med drügim leko obrnauli

Spomenika sodakov pešakov in flajnsni sabolic na Trgi enotnosti Italije, včasik pri Jadranskom maurdji

v bizantinskom štiluši vönamalana. Srečo sem emo, ka je vrnau te eden pop lejpe svete pesmi v starom slavskom geziki spejvo, kak drügi glas pa ga je sprejavo eden drügi cerkveni pesmar.

Srbska skupnost je vsikdar krepka bila v Trsti, zatok so leko svojo cerkev zozidali djenu pri Veukom kanali (Canal Grande), po šterom so se inda svejta vozili šifiti nut v center varaša. Prejk toga kanala pela več mostauv, najbolje eričen je venak redeči (Ponte Rosso), pauleg šteroga na keden večkrat sad, zelenjé pa rauže odavajo. Na mostej stogi kip (szobor) irskoga pisatela Jamesa Joyca, vrnau takši, kakšoga mamu mi v Somboteli tö.

Varaš skriva spomine na najbolje indašnje cajte ranč tak. Gda sem stapo med visikimi zidinami, se mi je gnauk samo naprejpokazo rimski amfiteater. Toga so napravili v časi casara Oktavijana, pod šterim je mesto najbolje cvelo. Tau staro kraužno gledališče so najšli pa vöskopali v 1930-i lejtaj, vrnau pod bregaum, na šterom se eške gnes zdigava

Trsta, šteri zdaj nosi imé po »enotnosti Italije«. Té je prej najvejši takši oprejti trg v Evropi, šteri gleda na maurdije. Kauli njega stogijo čüdivitne palače, med njimi Varaška iža, drejkt naprauti vodé. Gda sem tam odo in sé pa tá obračo glavau, je na maurdji vrnau eden graubo veuki šifit čako, ka bi odpelo več gezero pautnikov. Na moloni sem si eške pogledno kip sodakov pešakov in flajnsni sabolic, te sem se pa pauleg vodé napauto nazaj prausti hoteli.

V svoji dvej slobaudni vöraj sem pogledno v Trsti vse, ka se mi je tak brz leko posrečilo. Znau pa sem, ka tau veuko pristaniško mesto (kikötóváros) skriva eške dostadosta slovenski spominov. Zatok se mi je zaman audaleč poklanjo svetilnik taljanske zmage, zaman mali avstrijski grad Miramare. Gvüšen sem biu, ka morem drgauč gorpoiskati Slovence, ki živéjo po vesnicaj kauli varaša, šteri je v zgodovini tak dostakrat vöminiu gospodare.

- dm-

RAZGIBAJMO MOŽGANE

SKANDINAVSKA KRIŽANKA

					AVTOR: MATAJŽ HLADNIK	PISATELJICA MIHELČ	— IN KATODA	MANUŠA STVAR	BARVA KOŽE, POLT	VNETJE OČESNE ŠARENICE	MEKĐANJA SREDNJA SOLA, GIMNAZIJA	VEČJI KOS POHŠTVA
					LOŠČILO, PASTA							
					ZAČASNA REŠITEV							1
					VRTNO ORODJE				10			
					JAGA							
POMOČ ALLAN INTERIM NUORKA URNIA	VZHODNO- NEMŠKI AVTO	DELANJE RAZ, PRA- SKANJE	MESTO V NOTRA- NOSTI DALMACIJE	PESNICA ŠKERL	RUSKI AVTO PILOTKA				KATRAN STOLP PRI DŽAMLI			
TOLKALO NA VRATIH					5		VOJSKA, ARMADA ŽARA ZA PEPEL				6	
ZMENEK, RANDI, RENDEZ- VOUS						7	ZVIŠAN TON C PEVKA ŠPIK			MADŽARSKI INŽENIR, IZUMITELJ MAGIČNE KOCKE		SPODNI DEL NOGE PRI PRAŠIČU
AZUJEC		9	11		ZDRAVLJNA TRAVNIŠKA RASTLINA DEL ŽITNE RASTLINE				ROBERT KRANJEC MAMA			
AMERIŠKI FILMSKI IGRALEC AFFLECK	8			MOZOL- JAVOST 3.PROGRAM RADIO SLOVENIJA			MEJNA REKA MED RUSIJO IN KITAJSKO					
ALFI NIPČ			EDGAR — POE OSKAR KOGOJ				PORABSKA REKA VLADIMIR RABOKOV					
PTICA SEVERNIM MORJE, ALK							MAJHEN CVET, CVETEK	4				
DRUGA NAVEČJA ZVEZNA DRŽAVA V ZDA		2		3			OSDOBIE STARE GRŠKE IN RIMSKE KULTURE					

Končna rešitev:

1	2	3	2	4	5	6	7	8	2	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

SUDOKU

		8			9				
5		9		4		2			
7						5	1		
					5		6	1	
			6		3				
9	6		1						
	2	7							4
		3		6		9			2
			8			1			

DIRKA PO MADŽARSKI 2023

10. maja je v Monoštru potekala prva etapa kolesarske dirke na Madžarskem - Tour de Hongrie 2023. Etapa je bila dolga 168 kilometrov, 132 tekmovalcev se je po dveh 80-kilometrskih krogih v Őrségu vrnilo v najbolj zahodno madžarsko mesto. Povsod ob cesti so kolesarje pozdravljali številni navijači, nekatere skupine so se predstavljale tudi s performansi.

Med kolesarji sta bila tudi dva Slovenca, Luka Mezgec v ekipi Team Jayco AlUla in Matevž Govekar v ekipi Bahrain-Victorious. Spodbujati so ju prišli tudi kolesarski navdušenci iz Slovenije, člani Ocean Orchids Cycling Team.

Zadnji dan dirke, 14. maja v Budimpešti, so ekipe opozorile organizatorje na slabo vreme in spolzke proge, zato je bila etapa neveljavna. Krog se je začel ob 12. uri, tekmovalci so jih prevozili 8, zmagovalac etape pa ni bil razglašen, tako da je skupni rezultat ostal enak kot dan prej. Tako je zmagal švicarski tekmovalac ekipe UAE Team Emirates Marc Hirschi in odnesel domov rumeno majico.

MATEMATIČNA UGANKA

$$\heartsuit + \heartsuit + \heartsuit = 15$$

$$\heartsuit + \flower + \flower = 17$$

$$\lips + \lips + \heartsuit = 19$$

$$\flower + \heartsuit - \lips = ?$$

Bi se radi veliko igrali in smejali, medtem ko se bo bogatilo tudi vaše jezikovno znanje?

Vabimo vas, da se udeležite našega

POLETNEGA SLOVENSKEGA TABORA.

Za vas bomo pripravili jezikovne in druge zanimive aktivnosti.

Tabor bo potekal

**od 3. do 7. julija 2023 (od ponedeljka do petka),
med 8.00 in 16.00.**

Lokacija:

Slovenski kulturni in informativni center v Monoštru.

**Pričakujemo prijave učencev monoštrskih osnovnih šol,
ki se učijo slovenski jezik.**

Število udeležencev je omejeno. Otrokom bomo zagotovili tri obroke dnevno. Tabor je brezplačen.

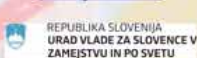
Rok za prijavo: 8. junij 2023

Prijave in dodatne informacije: biserka.bajzek@gmail.com,
ali 00 36 94/380-208

Organizator:

Podpornik:

Den mater-ne rejči v Somboteli

Sombotelska slovenska samouprava in Slovensko kulturno društvo Avgust Pavel blüzi dneva mater, na začetki majuša mata šegau organizirati den mater-ne rejči. Mi Slovenci smo se tó od svoje materé navčili našo slovensko materno rejč. Letos 13. majuša smo na te den nutpokazali knigo Dušana Mukiča – Ljubljana skoz' moja očala/ Ljubljana skaus aukole moje – štera je napisana tak, kak na Gorenjom Siniki gučijo pa kak v Sloveniji. Sto, za šterim sta se vogrski pogučavala Dušan in predsednica

društva Ibolya Dončec, smo za den mater okinčali z raužami. Pauleg članov našoga društva so prišli poslušat

Madžari in Hrvati tó. Blüzi štirideset nas je bilau.

Marija Kozar

Porabje

TEDNIK
SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
Založnik:
Zveza Slovencev na Madžarskem
Za založnika:
Andrea Kovács

Glavna in odgovorna urednica
Nikoletta Vajda-Nagy
Naslov založnika in uredništva:
H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1.;
tel.: 94/380-767;
e-mail: porabje@gmail.com
ISSN 1218-7062

Tisk:
TISKARNA DIGITALNI TISK D.O.O.
Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Časopis podpirajo: Državna slovenska samouprava,
Urad predsednika vlade, oddelek za narodnosti,
Zveza Slovencev na Madžarskem in Urad vlade RS
za Slovence v zamejstvu in po svetu.
Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za
Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR
ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU75
11747068 20019127 00000000,
SWIFT koda: OTPVHUHB

OBVESTILO

Skupščina Državne slovenske samouprave je na podlagi sklepa DSS, št 63/2023 (27. IV.) ogled razstav muzejskega razstavnega prostora javnega pomena v Kűhárjevi spominski hiši (Slovenska zbirka) - 9985 Felsőszőlnök, Gornji Senik, Templom út. 11, od 01. maja 2023 dalje kategorije storitev, ki jih je mogoče uporabljati plačljivo in brezplačno, spremenila na naslednji način:

a) kategorija s popustom:
za otroke (od 6. leta do 18. leta starosti) in upokoence (od 62. leta do 70. leta), oziroma v primerih, ki jih določa 3. člen Vladne uredbe o popustih za obiskovalce muzejskih ustanov št. 194/2000 (24. XI.), je cena vstopnice: 400 Ft

b) kategorija polne cene:
za odrasle (od 18. leta do 62. leta) je cena vstopnice: 800 Ft

c) brezplačna kategorija: otroci do 6 let in odrasli nad 70 let, oziroma v primerih, ki jih določa 2. člen Vladne uredbe o popustih za obiskovalce muzejskih ustanov št. 194/2000 (24. XI.)

Spoštovane obiskovalci pričakujemo z nespremenjenim odpiralnim časom!

Nadaljnje informacije na strani:

<https://slovinci.hu/bemutatkozok-a-kuhar-emlekhaz/>
Gornji Senik, 28. 4. 2023

Neubauer Zoltánné
vodja etnografske hiše

Holecz Károly
predsednik

Prosimo, da ob najavi vašega obiska nam sporočite tudi, ali boste zahtevali račun.
Hvala za razumevanje!

DRAGI VERNIKI!

V nedeljo, 21. maja
bo slovenska maša
v monoštrski baročni cerkvi
z začetkom ob 16. uri.
Lepo vabljeni!